

Aprendre a conviure en un planeta ferit

Publicat per [Interacció](#) [1] el 27/09/2022 - 10:30 | Última modificació: 18/05/2026 - 17:06

Hi ha converses que no només intenten explicar el món, sinó modificar la manera com ens hi situem. La conversa amb Maria PTQK publicada a *Compàs d'amalgama* el 2021 se situa exactament aquí: en el lloc on art, ciència, tecnologia, ecologia i pensament deixen de funcionar com àmbits separats i passen a formar part d'una mateixa pregunta sobre les formes de vida contemporànies.

El text gira al voltant de l'exposició *Ciència fricció. Vida entre espècies companyes*, comissariada per Maria PTQK al CCCB, però el seu interès va molt més enllà de l'àmbit expositiu. La conversa desplega una crítica profunda a la idea moderna d'autonomia humana i proposa una altra manera d'entendre la vida: no com una suma d'individus separats, sinó com una xarxa d'interdependències entre espècies, ecosistemes i tecnologies. Les referències a Donna Haraway, Lynn Margulis o Vinciane Despret no apareixen aquí com a cites acadèmiques, sinó com a eines per repensar qüestions molt concretes: la vulnerabilitat, la crisi ecològica, la mort, la convivència o la mateixa idea de progrés.

Una de les idees més potents de l'entrevista és la crítica a la separació entre disciplines. Maria PTQK qüestiona la frontera entre ciències i humanitats i defensa pràctiques híbrides on artistes, científics i pensadors comparteixen preguntes i mètodes. Aquesta transversalitat no és presentada com una moda cultural, sinó com una necessitat davant d'uns problemes globals que ja no poden ser abordats des de camps aïllats. La interdisciplinarietat apareix així com una resposta política i cognitiva davant la crisi climàtica i la crisi de sensibilitat contemporània.

El text també és especialment suggeridor perquè evita el to apocalíptic habitual en molts discursos ecològics. Sense negar la gravetat del moment actual, la conversa intenta construir altres imaginaris possibles. Pensar-nos com a "colònies de bacteris", reconèixer drets jurídics als ecosistemes o imaginar formes de vida no antropocèntriques no apareix com una evasió teòrica, sinó com una manera de transformar la nostra relació amb el món. La cultura hi té un paper central: generar llenguatges, sensibilitats i dispositius capaços de fer visible allò que normalment no veiem.

En aquest sentit, la conversa connecta amb un debat cada vegada més present en les institucions culturals: quin tipus de relació amb la vida, amb la natura i amb la tecnologia estan produint avui els dispositius culturals? No es tracta només de programar continguts sobre emergència climàtica, sinó de revisar les categories des d'on pensem la cultura, el coneixement i la convivència.

Maria PTQK. La seva pràctica situa art, ciència i ecologia dins d'un mateix camp de relacions i interdependències.

Referència

López del Rincón, D., i Estradé, S. (2021). *Pensar-nos en xarxes d'interdependència ho canvia tot. Per a mi és sanador. Conversa amb Maria PTQK. Compàs d'amalgama*, 72–77. <https://raco.cat/index.php/compas/article/view/404529> [2]

Categories: Entrevista

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: ciència i cultura

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2022/un-planeta-ferit>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://raco.cat/index.php/compas/article/view/404529>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8921>